

судів, а також прийняття взаємовиключних рішень. Таке становище потребує негайного врегулювання на законодавчому рівні.

Таким чином, важливою передумовою функціонування суб'єкта господарювання є ефективний та всебічний захист охоронюваних законом прав та інтересів учасників господарських відносин. Деякі питання, пов'язані з вирішенням господарських спорів, залишаються не врегульованими. У цьому контексті існує нагальна потреба у реформуванні процедур арбітражу та медіації. На законодавчому рівні необхідно врегулювати систему підвідомчості корпоративних спорів, щоб не було неузгодженості між практикою загальних судів та господарських судів. Також пропонується дозволити альтернативні методи вирішення корпоративних спорів, які призводять до досягнення згоди між сторонами, що сперечаються.

При вдосконаленні правових механізмів вирішення спорів, що виникають у партнерствах, слід обов'язково враховувати зарубіжний досвід. Вирішення цих питань не лише покращить сучасний стан українського законодавства та оптимізує процес вирішення спорів, але й стане важливим кроком на шляху до покращення розгляду відповідних справ та прийняття правильних рішень у спорах. Реформа системи вирішення корпоративних спорів передбачає її подальший розвиток та вдосконалення з метою забезпечення ефективного та всебічного захисту прав суб'єктів господарювання.

1. Спасибо-Фатеева І. Вчення про корпоративні права і цивілістична доктрина. *Право України*. 2014. № 6. С. 84–92.
2. Смірнов Г. Арбітрабельність корпоративних спорів: особливості правового регулювання в Україні та іноземних державах. *Підприємництво, господарство і право*. 2018. № 10. С. 78-83.
3. Красота О. І. Підвідомчість спорів, що впливають з корпоративних відносин, і їх вирішення. *Європейські перспективи*. 2013. № 3. С. 155-158.
4. Господарський процесуальний кодекс України від 06 листопада 1991 року (зі змінами і допов.). *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 6. Ст. 56.
5. Лукач І. В. Альтернативні шляхи вирішення корпоративних спорів. *Адміністративне право і процес*. 2014. № 3 (9). С. 66-76.
6. Смірнов Г. Корпоративні права: поняття та правова природа. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 2. С. 59-67.

Олена Пришляк

юрисконсульт ТОВ «НВП «ОПТІ»

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПРИПИНЕННЯ НЕПРАВОМІРНИХ ДІЙ ПРЕДСТАВНИКІВ ДПС УКРАЇНИ У ВОЄННИЙ ЧАС

У воєнний час підприємства України стали перед серйозними випробуваннями: з однієї сторони, спричиненими тяжкими наслідками руйнівної ворожої агресії, з іншої – не менш агресивного тиску представників податкової служби України.

Основним важелем мотивації суб'єктів господарювання закривати діяльність та здійснювати релокацію бізнесу став податок на додану вартість через систему зупинення реєстрації податкових накладних.

Основними проблемами для підприємств України стали:

- усі виробники продукції підпали під масові зупинення податкових накладних як такі, що повинні на постійній основі підтверджувати джерела походження товарів, які вони виробляють і реалізують, що фактично перетворилося на безперервну документальну перевірку діяльності підприємства, тобто стало шоковою терапією для бізнесу;

- при поданні документів для підтвердження легальності та дійсності господарської діяльності щодо товарів, які продаються, податкова служба невмотивовано відмовляє у реєстрації податкових накладних і висуває все нові і нові вимоги, не підтверджуючи задоволення попередніх;

- зупинення реєстрації податкових накладних викликало вимушений безпідставний та відтік коштів, призначених для господарської діяльності, у державний бюджет на рахунки податку на додану вартість. такий відтік на рахунки податку на додану вартість є не результатом діяльності підприємства, а вимушена плата державі як можливість продовжувати діяльність;

- податкові службовці у судових процесах зайняли позицію, що судова влада не має права втручатися в їх діяльність, коли суб'єкт господарювання звертається до суду з вимогою визнати рішення податкової служби протиправними;

- постійною практикою податкової служби стали подання по кілька разів за однією і тією є справою апеляційних скарг та касаційних скарг, за якими суд відмовляє, оскільки вони не відповідають чинному законодавству;

- судова практика показала, що судові рішення у 80-85% приймаються на користь платників податків. однак, враховуючи важкий економічний стан підприємств, викликаний через складності воєнного часу та витік коштів до бюджету під тиском податкової служби, суб'єкти малого бізнесу не мають фінансової можливості постійно звернутися за правовою допомогою, щоб захистити свої інтереси;

- податкова служба нерідко звертається до заходів тиску до бізнесу, вимагаючи здійснювати переплати по податкам не зважаючи на фінансовий стан підприємства. у разі неможливості виконувати вимоги податкова служба виписує протиправні штрафи фактично нівелюючи можливість адміністративного оскарження, спонукаючи звертатися до суду тим самим зловживаючи процесуальними правами;

- складні умови ведення бізнесу, такі як вимкнення електроенергії, ракетні обстріли і т.д. не беруться до уваги податковою службою як причина суб'єктом господарювання невчасного виконання своїх обов'язків;

- звернення бізнесу до президента України з петицією щодо прийняття заходів із зупинення блокування податкових накладних не отримало результатів;

- рада бізнес-омбудсмена завантажена питаннями вирішення проблем з

податковою, так 71% від усіх скарг становить проблема безпідставного руйнуючого бізнес блокування податкових накладних;

- у податковій службі спостерігається плинність кадрів. притягнення до відповідальності податкових службовців ускладнюється постійним оскарженням податковими службовцями рішень суду щодо неправомірності їх дій (по кілька разів адміністративних та касаційних скарг подаються, тобто зловживання процесуальних прав) та фінансуванню підприємцем правничий послуг;

- майже щомісячне оновлення податкових форм звітності та неможливість вчасної програмної реалізації цих змін податковою службою призводить до посилення стресового стану бізнесу у роботі з вчасного подання податкової звітності не зважаючи на проблеми з електропостачанням та ракетними обстрілами. постійні оновлення звітностей не відображають реальних потреб контролю, однак посилюють тиск на бізнес.

Внаслідок таких дій спостерігається закриття середнього бізнесу серед виробників, розширення малих кустарних виробництв з уникненням офіційних оплат праці та зловживанням права не сплачувати податки підприємцями під час воєнного стану.

Наталія Бєльчєва

ад'юнкт Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА У ВИЩІЙ ШКОЛІ

У Конституції України [1] закріплено, що кожен має право на освіту. Повна загальна середня освіта є обов'язковою. Держава забезпечує доступність і безоплатність дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвиток дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам. Громадяни мають право безоплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі.

Через спалах COVID-19 в Україні протягом останніх трьох років, у вищих навчальних закладах було впроваджено дистанційне навчання.

Дистанційне навчання – новий засіб реалізації процесу навчання, в основі якого використання сучасних інформаційних та телекомунікаційних технологій, які дозволяють навчатися на відстані без особистого контакту між викладачем і студентом. Дистанційна освіта – це форма навчання, рівноцінна очною, вечірньою, заочною та екстерном, що реалізується, в основному за технологіями дистанційного навчання [2].

Для безперервного навчального процесу та здобуття якісної освіти